

Bruxelles, 28.5.2026
COM(2026) 252 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU
cu privire la progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivului la nivelul Uniunii
privind capacitatea de injectare de CO₂

Cuprins

1	Obiectivul raportului.....	2
2	Context.....	4
3	Prezentare generală a cererii și a ofertei pe baza estimărilor statelor membre	7
3.1	Planurile naționale privind energia și clima	7
3.2	Rapoartele statelor membre pentru anul 2024 în temeiul articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1735	8
3.3	Transparența datelor privind capacitatea de stocare în temeiul articolului 21 alineatul (1)..	12
4	Prezentare generală a proiectelor de stocare a CO ₂ planificate.....	14
4.1	Contribuția în cadrul planurilor celor 44 de entități obligate	14
4.2	Prezentare generală a autorizațiilor existente și a proiectelor de autorizații de stocare	18
4.3	Proiecte de stocare ale UE recunoscute ca proiecte strategice „zero-net”	22
5	Sprijin în cadrul programelor de finanțare naționale și ale UE.....	23
5.1	Contribuția Fondului pentru inovare	23
5.2	Contribuția Mecanismului pentru interconectarea Europei - Energie.....	25
5.3	Contribuția Mecanismului de redresare și reziliență.....	25
5.4	Contribuția programului Orizont Europa	25
5.5	Contribuții din partea statelor membre.....	25
6	Situația în 2025 și etapele următoare	27
7	Concluzie	29

1 OBIECTIVUL RAPORTULUI

Obiectivul prezentului raport este de a monitoriza progresele înregistrate în direcția atingerii capacității de injectare de CO₂ a Uniunii Europene (UE) menționate la articolul 20 din Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net”.

Prezentul raport se fundamentează pe:

- rapoartele anuale pe anul 2024 ale statelor membre prezentate în temeiul articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1735^{1,2}, precum și
- planurile pentru anul 2025 prezentate de cele 44 de entități obligate în temeiul articolului 23 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2024/1735.

Prezentul raport ia în considerare, de asemenea, informațiile suplimentare care contribuie la înțelegerea pieței emergente a serviciilor de stocare geologică a CO₂ în UE, și anume:

- planurile naționale privind energia și clima actualizate recent³;
- cererea de finanțare din partea UE adresată de industrie⁴;
- proiectele de autorizații de stocare prezentate de statele membre în temeiul articolului 10 din Directiva 2009/31/CE⁵ și
- punerea în aplicare de către statele membre a articolului 21 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1735 în ceea ce privește obligațiile care le revin: (i) de a pune la dispoziția publicului date privind toate zonele în care siturile de stocare a CO₂ ar putea fi autorizate pe teritoriul lor; și (ii) de a pune la dispoziția publicului, în mod independent, date geologice referitoare la siturile de producție a hidrocarburilor care au fost dezafectate sau a căror dezafectare a fost notificată autorității competente.

Cu toate acestea, este important de remarcat faptul că evaluarea din prezentul raport reprezintă doar o imagine orientativă bazată pe informațiile furnizate de statele membre și de entitățile

¹ Rapoartele anuale pe anul 2025 ale statelor membre, care trebuiau prezentate până la data de 31 decembrie 2025, nu sunt incluse în prezentul raport.

² Site-ul web al Comisiei Europene; [Rapoartele statelor membre în temeiul articolului 21 din Regulamentul privind industria „zero net”](#).

³ Site-ul web al Comisiei Europene; [Planurile naționale privind energia și clima](#).

⁴ Proiectele de captare și stocare a dioxidului de carbon sunt eligibile pentru sprijin în cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei, al programului Orizont Europa, al Fondului pentru inovare, al programului LIFE, al Fondului pentru modernizare și al platformei „Tehnologii strategice pentru Europa”.

⁵ Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj>).

obligate, care au fost incomplete. O imagine mai cuprinzătoare se va contura în timp, pe măsură ce vor fi prezentate contribuții suplimentare în perioada premergătoare anului 2030.

2 CONTEXT

Captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC) este una dintre principalele tehnologii de decarbonizare aflate la dispoziția industriilor cu emisii greu de redus din UE. Comunicarea intitulată „Către o gestionare industrială ambițioasă a carbonului de către UE” a reiterat rolul esențial al gestionării industriale a carbonului în atenuarea emisiilor greu de redus și în realizarea unor emisii negative. Comunicarea descrie, de asemenea, necesitatea unui cadru cuprinzător de norme și de investiții al UE pentru toate aspectele gestionării industriale a carbonului și stabilește o viziune pentru o piață unică a serviciilor de transport și stocare a CO₂ în întreaga Europa până în 2030⁶.

Raportul Draghi privind competitivitatea UE a subliniat importanța unei abordări neutre din punct de vedere tehnologic a decarbonizării, a evidențiat necesitatea unor investiții publice și private semnificative și a recomandat extinderea măsurilor de accelerare și a unor reglementări pentru situații de urgență pentru infrastructura CSC⁷.

Pactul pentru o industrie curată a prezentat acțiuni concrete pentru a transforma decarbonizarea într-un motor de creștere pentru industriile europene și stabilește noi măsuri de sprijinire a creării unei piețe pentru CO₂ captat, inclusiv etichete voluntare privind intensitatea emisiilor de dioxid de carbon ale produselor industriale.

UE este un lider atât în ceea ce privește tehnologiile de captare a CO₂, cât și în ceea ce privește cercetarea, dezvoltarea și inovarea CSC. În plus, UE găzduiește cea mai mare întreprindere din lume în domeniul invențiilor de mare valoare în materie de gestionare industrială a carbonului^{8,9}. Recunoașterea tehnologiilor de captare, transport, stocare și utilizare a CO₂ în UE ca tehnologii care contribuie la obiectivul zero emisii nete¹⁰ va sprijini implementarea lanțurilor valorice integrate ale CSC și va contribui la consolidarea acestei poziții de lider în sectorul industrial.

Un cadru de reglementare solid este în curs de elaborare pentru a sprijini implementarea CSC în UE. Directiva 2009/31/CE stabilește un cadru legal în ceea ce privește stocarea geologică în siguranță a CO₂. Regulamentul (UE) 2024/1735 stabilește un obiectiv anual al UE privind capacitatea de injectare de CO₂ de cel puțin 50 de milioane de tone care trebuie atins până în 2030 în siturile de stocare, stabilește contribuții individuale la obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare, pe baza ponderii entităților în producția de țiței și gaze naturale a UE în perioada 1

⁶ Comunicare „Către o gestionare industrială ambițioasă a carbonului de către UE” – COM(2024) 62 final.

⁷ „Viitorul competitivității europene” – septembrie 2024.

⁸ Observatorul tehnologiilor energetice curate: Captarea, utilizarea și stocarea dioxidului de carbon în Uniunea Europeană – Raport de situație pe anul 2024 privind dezvoltarea tehnologică, tendințele, lanțurile valorice și piețele – Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene.

⁹ Document de lucru al serviciilor Comisiei – Evaluarea nevoilor de investiții și disponibilitățile de finanțare pentru consolidarea capacității de producție de tehnologii care contribuie la obiectivul zero emisii nete în UE – SWD(2023) 68 final.

¹⁰ Articolul 4 din Regulamentul (UE) 2024/1735.

ianuarie 2020-31 decembrie 2023, și accelerează și facilitează procedurile administrative, de autorizare și juridice pentru proiectele CSC care contribuie la obiectivul anual al UE¹¹.

Modelarea evaluării impactului obiectivului climatic al UE pentru 2040 include obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare și estimează că aproximativ 200 de milioane de tone de CO₂ captat pe an trebuie stocate în subteran până în 2040¹². Obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare ar trebui să contribuie la obiectivul obligatoriu al UE de realizare a neutralității climatice până în 2050^{13,14}.

Regulamentul delegat (UE) 2025/1477 al Comisiei precizează normele pentru identificarea producătorilor de petrol și gaze autorizați care au obligația de a contribui la obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare¹⁵. Decizia (UE) 2025/1479 a Comisiei enumeră contribuțiile individuale ale celor 44 de producători de petrol și gaze autorizați care trebuie să contribuie la atingerea obiectivului¹⁶.

Piața serviciilor de stocare a CO₂ din UE este, deși încă la început, într-o creștere rapidă. Se preconizează că instalația Porthos va intra în funcțiune în anul 2026 în Țările de Jos, cu o capacitate de injectare de CO₂ de 2,5 milioane de tone pe an. De asemenea, se preconizează că instalația Greensand va intra în funcțiune în anul 2026, cu o capacitate inițială de injectare de 0,3 milioane de tone de CO₂ pe an. Proiectul CSC Ravenna, situat în Italia, injectează deja aproximativ 25 000 de tone de CO₂ pe an începând din anul 2024 la scară pilot și intenționează să intre în exploatare comercială până în 2030. În Spațiul Economic European, două situri de stocare situate în Islanda și Norvegia au început să injecteze CO₂ din surse industriale la scară comercială în anul 2025¹⁷.

¹¹ Articolul 20, articolul 23 și capitolul II secțiunea III din Regulamentul (UE) 2024/1735.

¹² Document de lucru al serviciilor Comisiei [Raport de evaluare a impactului, partea 1](#), care însoțește Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Asigurarea viitorului nostru. Obiectivul climatic al Europei pentru 2040 și calea către neutralitatea climatică până în 2050 pentru o societate durabilă, justă și prosperă” [SWD(2024) 63 final.] Tabelul 6: Captarea și utilizarea la nivel industrial a dioxidului de carbon.

¹³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor [Asigurarea viitorului nostru, Obiectivul climatic al Europei pentru 2040 și calea către neutralitatea climatică până în 2050 pentru o societate durabilă, justă și prosperă](#) [COM(2024) 63 final] - [SEC(2024) 64 final] - [SWD(2024) 64 final].

¹⁴ Articolul 1 din [Regulamentul \(UE\) 2021/1119](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”).

¹⁵ [Regulamentul delegat \(UE\) 2025/1477 al Comisiei](#) din 21 mai 2025 de completare a Regulamentului (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului prin specificarea normelor privind identificarea producătorilor de petrol și gaze autorizați care trebuie să contribuie la obiectivul Uniunii privind capacitatea disponibilă de injectare de CO₂ până în 2030, privind calcularea contribuțiilor lor respective și privind obligațiile de raportare care le revin.

¹⁶ [Decizia \(UE\) 2025/1479 a Comisiei din 22 mai 2025](#) de specificare a contribuțiilor proporționale la obiectivul Uniunii privind capacitatea de injectare de CO₂ până în 2030 din partea entităților care dețin o autorizație, astfel cum este definită la articolul 1 punctul 3 din Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

¹⁷ Instalațiile Silverstone și Northern Lights, situate în Islanda și, respectiv, Norvegia, au intrat în funcțiune și au început să injecteze CO₂ în anul 2025.

UE sprijină, de asemenea, dezvoltarea siturilor de stocare prin intermediul mai multor instrumente de finanțare, inclusiv Mecanismul pentru interconectarea Europei, Orizont Europa, Fondul pentru inovare și Mecanismul de redresare și reziliență.

3 PREZENTARE GENERALĂ A CERERII ȘI A OFERTEI PE BAZA ESTIMĂRILOR STATELOR MEMBRE

3.1 Planurile naționale privind energia și clima

Planurile naționale privind energia și clima (PNEC-urile) impun statelor membre să facă publice politicile care vor fi puse în aplicare pentru a atinge obiectivele în materie de climă și energie pentru anul 2030. În anul 2022, Comisia a încurajat statele membre să integreze în PNEC-urile lor actualizate¹⁸ stocarea geologică pe termen lung a CO₂, precum și eforturile planificate pentru a permite industriilor lor să capteze și să stocheze în mod permanent emisiile inerente de proces în situri de stocare geologică, în conformitate cu Directiva 2009/31/CE. Statele membre au fost încurajate să furnizeze următoarele informații:

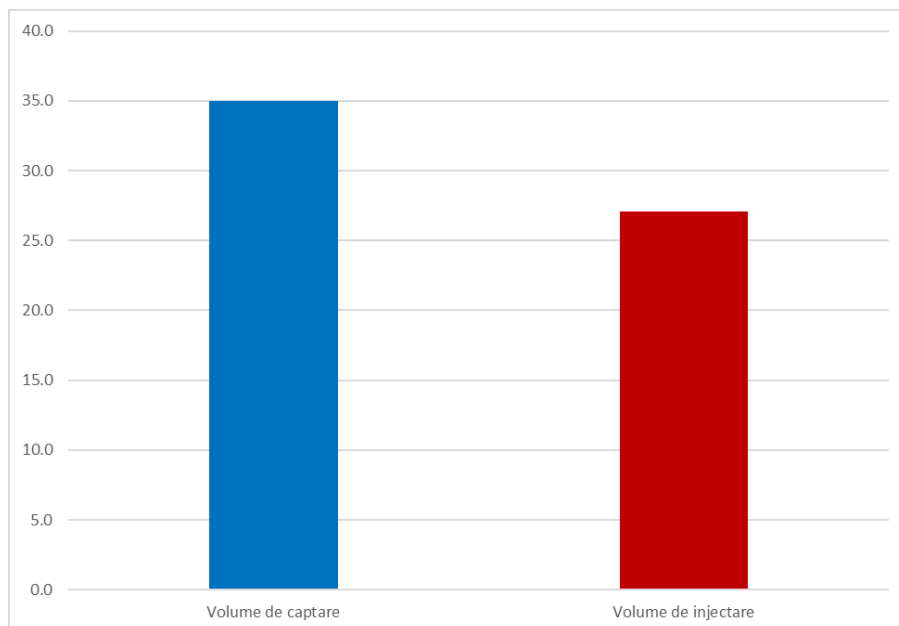
- proiecția anuală agregată a emisiilor de proces inerente care vor trebui reduse prin captarea CO₂;
- CO₂ anual biogen și direct din aer care va fi disponibil pentru stocare geologică;
- capacitatea de stocare geologică a CO₂ care poate fi pusă la dispoziție anual din punct de vedere operațional;
- capacitatea anuală de stocare a CO₂ care poate deveni disponibilă la finalul exploatării rezervoarelor de hidrocarburi;
- infrastructura planificată pentru transportul CO₂;
- sprijinul financiar public disponibil pentru investiții în captarea, transportul și stocarea CO₂, precum și
- orice alte măsuri de sprijinire a implementării posibilităților de stocare geologică pe termen lung a CO₂.

PNEC-urile revizuite pentru perioada 2021-2030 includ informații privind implementarea planificată a CSC în fiecare stat membru¹⁹. Analiza realizată de Comisie cu privire la PNEC-urile revizuite indică faptul că, până în anul 2030, în UE ar putea fi captate anual un total de 35 de milioane de tone de CO₂ pentru stocare permanentă. Cifrele furnizate în cadrul PNEC-urilor indică, de asemenea, că, până în anul 2030, ar putea fi injectate anual 27,1 milioane de tone de CO₂ în siturile de stocare situate în UE. Acest lucru sugerează că în următorii ani va exista o cerere semnificativă din partea industriei în ceea ce privește siturile de stocare. De asemenea, Comisia se așteaptă ca în următorii ani statele membre să prezinte un număr tot mai mare de proiecte de autorizații de stocare în temeiul articolului 10 din Directiva 2009/31/CE.

¹⁸ [Comunicarea Comisiei privind orientările adresate statelor membre pentru actualizarea planurilor naționale privind energia și clima pentru perioada 2021-2030 \(2022/C 495/02\).](#)

¹⁹ Până în prezent, Polonia nu a prezentat un PNEC actualizat.

Figura 1 – Volumele estimate de captare și injectare de CO₂ în UE în cadrul planurilor naționale privind energia și clima (milioane de tone pe an)

3.2 Rapoartele statelor membre pentru anul 2024 în temeiul articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1735

Pe lângă PNEC-uri, articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1735 impune statelor membre să prezinte Comisiei, în fiecare an, un raport care să descrie:

- o cartografiere a proiectelor de captare a CO₂ aflate în desfășurare pe teritoriul lor sau în cooperare cu alte state membre și o estimare a nevoilor corespunzătoare în materie de capacități de injectare și stocare și de transport al CO₂;
- o cartografiere a proiectelor de stocare și de transport al CO₂ aflate în desfășurare pe teritoriul lor, inclusiv statutul autorizației de care dispun acestea în temeiul Directivei 2009/31/CE, precum și datele preconizate pentru decizia finală de investiție (DFI) și punerea în funcțiune;
- măsurile naționale de sprijin care au fost sau vor fi adoptate în vederea inițierii de proiecte, precum și măsurile referitoare la transportul transfrontalier de CO₂;
- strategia națională și obiectivele care vor fi și care au fost stabilite pentru captarea CO₂ până în anul 2030, după caz;
- cooperarea bilaterală și regională care facilitează transportul transfrontalier de CO₂, inclusiv implicațiile acestora pentru accesul entităților care captează CO₂ la un mijloc sigur și nediscriminatoriu de transport al CO₂, precum și

- proiectele de transport al CO₂ în curs și o estimare a capacității viitoare necesare a proiectelor de transport al CO₂ pentru a putea fi corelată cu capacitatea corespunzătoare de captare și stocare.

Articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1735 prevede, de asemenea, că, în cazul în care raportul unui stat membru arată că pe teritoriul său nu există proiecte de stocare a CO₂ în curs, statul membru respectiv trebuie să raporteze cu privire la planurile de facilitare a decarbonizării sectoarelor industriale. Aceasta ar trebui să includă, dacă este cazul, transportul transfrontalier de CO₂ către siturile de stocare situate în alte state membre, precum și proiectele de utilizare a CO₂. Rapoartele pentru anul 2024 pot fi consultate pe site-ul web al Comisiei²⁰.

Deși, la sfârșitul anului 2024, unele state membre nu au raportat dimensiunea siturilor de stocare sau capacitatea de injectare, tabelul 1 oferă o imagine de ansamblu în ceea ce privește numărul de proiecte de stocare în curs de dezvoltare în UE și contribuția lor potențială la capacitatea de injectare a UE. Tabelul 1 face diferența între „dimensiunea siturilor de stocare”, care reprezintă capacitatea estimată totală de stocare a CO₂ a unui anumit sit și „capacitatea de injectare”, care reprezintă cantitatea anuală de CO₂ ce poate fi injectată într-un sit de stocare geologică operațional, autorizată în temeiul Directivei 2009/31/CE. Atunci când statele membre au raportat numai denumirile proiectelor de stocare, Comisia a adăugat cifrele corespunzătoare privind stocarea și injectarea. Tabelul 1 nu face referire la potențialul de stocare geologică al statelor membre și se axează pe proiectele recunoscute și raportate de statele membre.

²⁰ Site-ul web al Comisiei Europene; Gestionarea la nivel industrial a carbonului: [Obiectivul UE de stocare a carbonului pentru anul 2030](#).

Tabelul 1 - Sinteza a proiectelor de stocare a CO₂ care trebuie să fie implementate până în anul 2030, situația referitoare la anul 2024.

Statele membre	Numărul de proiecte	Capacitatea totală de stocare estimată (milioane de tone de CO ₂)	Capacitatea de injectare estimată (milioane de tone de CO ₂ pe an)
5 state membre au raportat cifre în ceea ce privește stocarea de CO₂	6	>980	
Danemarca	1	250>	
Ungaria	1	7,5	
Italia	1	500	
România	1	10	
Țările de Jos	2	212,5	
6 state membre au raportat cifre în ceea ce privește injectarea de CO₂²¹	15		33,12
Bulgaria	1		0,78
Croația	1		0,74
Danemarca	4		11,5 ²²
Franța	2		-
Grecia	1		3
Ungaria	1		0,5
Italia	1		4
România	1		0,6
Spania	1		2
Țările de Jos	2		10

Tabelul 1 indică faptul că, la sfârșitul anului 2024, un potențial total de stocare de aproximativ 1 gigatonă ar trebui să fie disponibil până în anul 2030 prin intermediul a diverse proiecte situate în UE. Capacitatea de injectare anuală ar putea atinge pragul de 33,12 milioane de tone de CO₂ pe

²¹ Unele state membre nu au raportat în mod direct cifrele privind injectarea de CO₂. Atunci când au fost menționate proiecte specifice, au fost adăugate cifrele cunoscute privind capacitatea de injectare.

²² Danemarca nu a raportat cifre în ceea ce privește capacitatea de injectare, însă a furnizat linkuri către următoarele proiecte de stocare a CO₂: Greensand, Ruby, Greenstore și Bifrost.

an. În prezent, se preconizează că Danemarca și Țările de Jos vor fi cele două state membre cu cea mai mare capacitate de injectare până în anul 2030, urmate de Italia și Grecia.

Tabelul 2 sintetizează cifrele totale de captare raportate de statele membre și oferă o imagine de ansamblu utilă a cererii viitoare de capacitate de injectare.

Tabelul 2 - Sinteză a proiectelor de captare a CO₂ care trebuie să fie implementate până în anul 2030, situația referitoare la anul 2024.

Statele membre	Capacitatea de captare estimată pe an (milioane de tone de CO ₂ pe an)
7 state membre au raportat cifre în ceea ce privește captarea de CO₂	20,4 – 20,7
Bulgaria	0,78
Franța	1,4
Germania	5,72
Grecia	3,25
România	1,8
Suedia	3,965
Țările de Jos	3,5 – 3,8

La sfârșitul anului 2024, statele membre au estimat că, până în anul 2030, capacitatea de captare a CO₂ s-ar putea ridica la aproximativ 21 de milioane de tone pe an. Această cifră agregată este mai mică decât cifra agregată din PNEC-urile revizuite, o posibilă cauză fiind lipsa cifrelor referitoare la captare din mai multe rapoarte realizate în temeiul articolului 21. Presupunând că estimările relevante din PNEC-uri acoperă și aceste cifre-lipsă, totalul cifrelor referitoare la captare estimate la nivelul UE, furnizate de statele membre, ar putea depăși 32 de milioane de tone pe an.

Această estimare ajustată indică faptul că, din obiectivul UE de 50 de milioane de tone pe an în ceea ce privește capacitatea de injectare, 64 % ar putea fi utilizate în cadrul proiectelor cunoscute de statele membre dacă infrastructura de transport este pusă la dispoziție. La sfârșitul anului 2025, statele membre au fost nevoite să își actualizeze estimările, care vor fi incluse în următorul raport intermediar al Comisiei.

3.3 Transparența datelor privind capacitatea de stocare în temeiul articolului 21 alineatul (1)

Articolul 21 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2024/1735 prevede faptul că, până la 30 decembrie 2024, statele membre trebuie să pună la dispoziția publicului date privind toate zonele în care ar putea fi autorizate pe teritoriul lor situri de stocare a CO₂, fără a aduce atingere cerințelor privind protecția informațiilor confidențiale. Aceste date le permit investitorilor să determine zonele din UE în care ar putea explora potențiale situri de stocare a CO₂

Articolul 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735 prevede, de asemenea, faptul că, până la 30 decembrie 2024, statele membre trebuiau să oblige entitățile care dețin sau au deținut o autorizație de explorare, de prospectare sau de producție de petrol și gaze pe teritoriul lor să pună la dispoziția publicului, în mod independent: (i) datele geologice referitoare la siturile de producție care au fost dezafectate sau a căror dezafectare a fost notificată autorității competente și (ii) dacă sunt disponibile, cu excepția cazului în care entitatea a solicitat o autorizație de explorare, evaluări economice ale costurilor respective pentru a permite injectarea de CO₂. Aceste evaluări trebuiau să conțină date care să indice dacă situl este potrivit pentru injectarea și stocarea în mod durabil, sigur și permanent de CO₂ sau dacă sunt disponibile ori necesare o infrastructură de transport și moduri adecvate pentru a transporta în condiții de siguranță CO₂ până la sit.

Punerea în aplicare a articolului 21 alineatul (1) litera (a) și a articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735 a generat rezultate eterogene.

În primul rând, până la 30 decembrie 2024, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (a), nouă state membre au declarat modul în care pun la dispoziția publicului date privind zonele în care ar putea fi autorizate situri de stocare a CO₂²³. În al doilea rând, datele geologice sunt puse la dispoziția publicului și sunt accesibile doar în cinci state membre²⁴. În al treilea rând, doar trei state membre²⁵ au demonstrat că dispun de un cadru juridic care obligă companiile petroliere și gaziere autorizate să publice date geologice relevante, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (1) litera (b). Comisia nu a fost în măsură să verifice conformitatea a 13 state membre datorită lipsei notificărilor în ceea ce privește articolul 21 alineatul (1)²⁶.

Șase state membre²⁷ au raportat că elaborarea unui astfel de cadru juridic este în curs și arată că, până în prezent, normele lor naționale privind publicarea obligatorie a informațiilor relevante sunt încă incomplete sau că există încă unele lacune în dispozițiile existente pentru aplicarea articolului 21 alineatul (1) litera (b). Cinci state membre au furnizat dovezi limitate cu privire la existența unui cadru juridic de asigurare a respectării articolului 21 alineatul (1) litera (b), lipsind

²³ Belgia (regiunea Flandra), Danemarca, Franța, Țările de Jos, Ungaria, Italia, Polonia, Suedia și România.

²⁴ Danemarca, Franța, Ungaria, Spania și Țările de Jos.

²⁵ Danemarca, Germania și Italia.

²⁶ Bulgaria, Cehia, Estonia, Finlanda, Germania, Grecia, Irlanda, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Slovenia și Slovacia.

²⁷ Belgia, Franța, Letonia, Polonia, Portugalia și Țările de Jos.

date cu privire la cerințele obligatorii în materie de publicare²⁸. Pentru 12 state membre²⁹ nu există un cadru juridic care să impună publicarea de date geologice.

Prin urmare, Comisia invită statele membre relevante să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul articolului 21 alineatul (1) și să notifice Comisiei informațiile relevante cât mai curând posibil. Comisia lansează un atlas european al investițiilor ce va indica potențialele situri de stocare a CO₂ în anul 2026. Acest atlas se va baza, printre altele, pe datele furnizate de statele membre și de entitățile obligate în temeiul articolului 21.

²⁸ Cehia, Estonia, Finlanda, Grecia și Lituania.

²⁹ Austria, Bulgaria, Croația, Ungaria, Irlanda, Luxemburg, Malta, România, Slovacia, Slovenia, Spania și Suedia.

4 PREZENTARE GENERALĂ A PROIECTELOR DE STOCARE A CO₂ PLANIFICATE

4.1 Contribuția în cadrul planurilor celor 44 de entități obligate

Regulamentul (UE) 2024/1735 impune celor 44 de entități obligate să contribuie la obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare de 50 de milioane de tone pentru a se asigura că „soluțiile climatice de CSC sunt disponibile pentru a anticipa cererea”³⁰. Articolul 3 alineatul (28) din Regulamentul (UE) 2024/1735 definește „capacitatea de injectare de CO₂” ca fiind cantitatea anuală de CO₂ care poate fi injectată într-un sit de stocare geologică operațional. Articolul 23 alineatul (1) prevede că contribuția la capacitatea de injectare constă în capacitatea de injectare de CO₂ într-un sit de stocare autorizat în conformitate cu Directiva 2009/31/CE și pusă la dispoziție pe piață până în 2030.

Cel târziu până la finalul anului 2030, entitățile obligate trebuie să își demonstreze contribuția la obiectivul Uniunii în ceea ce privește capacitatea de injectare de CO₂ prin notificarea Comisiei și a publicului în legătură cu obținerea unei autorizații de stocare, în concordanță cu Directiva 2009/31/CE în UE ce permite injectarea unor cantități relevante de CO₂ captat pentru o durată de cel puțin 5 ani, așa cum se menționează la articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1735. Entitățile trebuie, de asemenea, să demonstreze că această capacitate de injectare de CO₂ este disponibilă pe piață, ceea ce se poate realiza prin raportarea a cel puțin unui acord de servicii de stocare încheiat cu un emițător care dorește să utilizeze capacitatea respectivă. Orice astfel de contribuții pot fi elaborate în mod individual, în cooperare sau prin intermediul unor acorduri cu dezvoltatorii de proiecte de stocare neobligați, în conformitate cu articolul 23 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2024/1735.

³⁰ Considerentul 43: „Prin acordarea statutului de proiecte strategice «zero net» pentru siturile de stocare a CO₂ și orice proiecte conexe de captare de CO₂ și de infrastructură a CO₂ care contribuie la îndeplinirea obiectivului Uniunii pentru 2030, dezvoltarea siturilor de stocare a CO₂ poate fi accelerată și facilitată, iar cererea industrială în creștere de situri de stocare poate fi direcționată către siturile de stocare cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor. Un număr tot mai mare de câmpuri de petrol și gaze în curs de epuizare, care ar putea fi transformate în situri sigure de stocare a CO₂, se află la sfârșitul duratei de viață utilă. În plus, industria petrolului și a gazelor și-a afirmat hotărârea de a iniția o tranziție energetică și deține activele, competențele și cunoștințele necesare pentru a explora și a dezvolta situri de stocare suplimentare. Pentru îndeplinirea obiectivului Uniunii de 50 de milioane de tone de capacitate operațională anuală de injectare de CO₂ până în 2030, actorii din acest sector trebuie să își pună în comun contribuțiile pentru a anticipa cererea și a asigura CSC ca soluție la provocările climatice. Pentru a asigura dezvoltarea în timp util, la nivelul întregii Uniuni și eficientă din punctul de vedere al costurilor a siturilor de stocare a CO₂, în concordanță cu obiectivul Uniunii privind capacitatea de injectare, titularii de licențe din sectorul producției de petrol și gaze în Uniune ar trebui să contribuie la acest obiectiv proporțional cu capacitatea lor de producție de petrol și gaze, creând, în același timp, condiții flexibile pentru a coopera și a ține seama de alte contribuții ale terților. Ar trebui încurajată o abordare bazată pe lanțuri valorice prin acțiuni întreprinse atât la nivelul UE, cât și la nivel național. În consecință, titularii de licențe din sectorul producției de petrol și gaze din Uniune ar trebui să realizeze investițiile necesare și să sprijine dezvoltarea unor modele de afaceri viabile pentru întregul lanț valoric al dioxidului de carbon.”

Articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2024/1735 impune celor 44 de entități obligate să prezinte un plan până la 30 iunie 2025 pentru a specifica în detaliu modul în care intenționează să se achite de contribuția la capacitatea anuală de injectare a UE. Planurile respective trebuiau să confirme contribuția entităților obligate și să precizeze mijloacele și obiectivele intermediare pentru atingerea acestor contribuții.

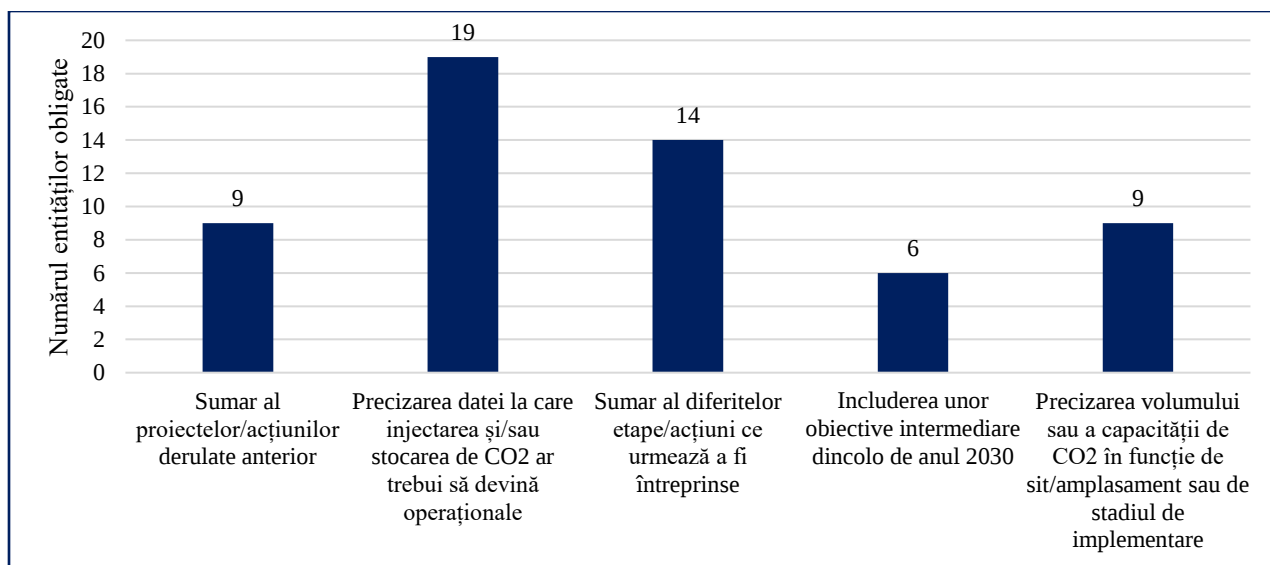
Toate cele 44 de entități obligate și-au prezentat planurile și le consideră confidențiale. Pe baza acestor planuri prezentate în 2025, până în momentul de față:

- (1) numai 16 dintre cele 44 de entități obligate și-au confirmat contribuția la obiectivul UE în ceea ce privește volumul alocat al capacității lor anuale de injectare de CO₂ care urmează să fie pusă la dispoziție pe piață până în 2030;
- (2) niciuna dintre cele 44 de entități obligate nu și-a confirmat contribuția la obiectivul UE în ceea ce privește capacitatea totală de stocare a CO₂³¹ care urmează să fie pusă la dispoziție pe piață până în 2030;
- (3) numai 25 dintre cele 44 de entități obligate au specificat în planurile lor mijloacele și obiectivele intermediare pentru atingerea volumului vizat.

Mijloacele și obiectivele intermediare menționate în planuri diferă în ceea ce privește conținutul și detaliile, dar pot fi clasificate după cum urmează:

Figura 2 – Tipul de informații incluse în prezentarea mijloacelor și a obiectivelor intermediare

³¹ Articolul 20 alineatul (2) din [Regulamentul \(UE\) 2024/1735](#) prevede că toate siturile de stocare sunt proiectate astfel încât să funcționeze timp de cel puțin cinci ani.

Dintre siturile de stocare menționate în planurile celor 44 de entități obligate, 14 situri sunt aduse în atenție în mai multe planuri, dintre care majoritatea sunt situate în Țările de Jos (cinci situri) și Danemarca (patru situri). Cinci entități obligate fac referire la situri de stocare situate în afara UE care nu pot fi utilizate pentru a demonstra conformitatea cu Regulamentul (UE) 2024/1735.

Planurile a 19 dintre cele 44 de entități obligate afirmă intenția acestora de a se achita de contribuția lor individuală la capacitatea anuală de injectare a UE prin încheierea de acorduri cu alte entități, dintre care opt au specificat, de asemenea, entitatea corespunzătoare.

Tabelul 3 – Capacitatea maximă estimată de injectare disponibilă până în 2030, așa cum este menționată în planurile entităților obligate

Amplasarea sitului de stocare	Capacitatea maximă de injectare (milioane de tone de CO₂ pe an)
Danemarca	11
Grecia	3
Ungaria	1
Italia	4
Țările de Jos	10
TOTAL	29

26 de entități obligate au făcut referire la siturile de stocare potențiale sau existente din UE pe care le-ar utiliza pentru a se achita de contribuția lor la capacitatea de injectare. Suma acestor proiecte de stocare s-ar ridica la o capacitate maximă de injectare de 29 de milioane de tone de CO₂ pe an până în anul 2030.

Suma proiectelor de stocare indică faptul că 58 % din capacitatea anuală de injectare a UE ar putea fi pusă la dispoziția emițătorilor industriali. Proiectele de stocare situate în UE, care contribuie la obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare și care au solicitat o autorizație de stocare sunt proiecte strategice „zero net”, împreună cu proiectele asociate de captare și stocare, și ar trebui să fie sprijinite de statele membre în conformitate cu articolele 13, 15 și 16 din Regulamentul (UE) 2024/1735.

În planurile lor, șapte entități obligate identifică zonele în care ar putea fi dezvoltate noi situri de stocare. Cu toate acestea, nu au fost furnizate cifre concrete privind capacitatea de injectare pentru toate aceste situri noi. Prin urmare, pe baza planurilor furnizate până în prezent, este încă prematur să se evalueze dacă vor exista suficiente situri de stocare pentru a îndeplini obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare în anul 2030.

Articolul 23 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2024/1735 prevede că, începând cu 30 iunie 2026 și, ulterior, în fiecare an, cele 44 de entități obligate trebuie să prezinte Comisiei un raport anual privind progresele înregistrate, în care să detalieze progresele înregistrate în direcția îndeplinirii contribuției lor. Comisia publică aceste rapoarte.

Articolul 5 din Regulamentul delegat (UE) 2025/1477 al Comisiei precizează, de asemenea, că rapoartele trebuie să conțină cel puțin un set standard minim de informații privind proiectele de stocare a CO₂ în curs de elaborare de către entitățile obligate, cât mai detaliat posibil la stadiul de dezvoltare. Printre informațiile care trebuie furnizate se numără amplasarea siturilor relevante de stocare a CO₂, capacitatea de stocare totală estimată, capacitatea anuală de injectare estimată și modalitățile planificate de transportare a CO₂, precum și alte infrastructuri de transport conexe ce vor fi necesare pentru a putea gestiona siturile. Rapoartele respective trebuie să includă, de asemenea, detalii de contact pentru potențialii clienți interesați de soluții de stocare, precum și o foaie de parcurs detaliată cu etapele-cheie de pregătire tehnică și comercială și cu punctele de decizie, precum și riscurile, incertitudinile și strategiile de atenuare pe care potențialii clienți comerciali ar trebui să le cunoască pentru a-și putea promova deciziile de investiție.

4.2 Prezentare generală a autorizațiilor existente și a proiectelor de autorizații de stocare

În temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2009/31/CE, statele membre trebuie să se asigure că niciun sit de stocare nu este operat în absența unei autorizații de stocare. În temeiul articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2009/31/CE, statele membre trebuie, de asemenea, să pună la dispoziția Comisiei cererile de autorizare în termen de o lună de la primire și să informeze Comisia cu privire la toate proiectele de autorizații de stocare. Aceste dispoziții permit Comisiei să estimeze capacitatea de injectare preconizată a siturilor de stocare pentru care a fost introdusă o cerere de autorizație de stocare. Această imagine de ansamblu este bazată pe autorizațiile de stocare eliberate și pe cererile de autorizații puse la dispoziția Comisiei până la sfârșitul lunii februarie 2026.

Începând cu luna martie 2026, trei situri de stocare a CO₂ au fost autorizate pe teritoriul UE: situl Porthos din Țările de Jos, situl Greensand din Danemarca și situl Prinos din Grecia. Aceste instalații au o capacitate combinată estimată de injectare de 3,54 milioane de tone de CO₂ pe an, după cum se ilustrează în tabelul 4 de mai jos.

Tabelul 4 – Situri de stocare a CO₂ autorizate în UE începând cu luna martie 2026.

Sit de stocare	Stat membru	Data la care se preconizează că va începe exploatarea	Capacitatea estimată de injectare (milioane de tone de CO ₂ pe an)
Nini West	Danemarca	2026	0,3 ³²
Prinos	Grecia	2026-2027 ³³	0,74 ³⁴
P18-2 și P18-4	Țările de Jos	2026 ³⁵	2,5 ³⁶
			3,54

Tabelul 5 enumeră proiectele de stocare a CO₂ pentru care a fost introdusă o cerere de autorizare către o autoritate națională competentă în UE. Cifrele preconizate privind capacitatea de injectare au fost calculate de Comisie și nu reflectă potențialul capacității de injectare pentru fiecare sit de stocare. În special, unele cifre includ o capacitate medie maximă de injectare, pe baza volumului maxim de stocare împărțit la perioada de injectare menționată în proiectul de autorizare. Capacitatea maximă de injectare pentru un anumit sit trebuie să fie specificată în autorizația de stocare³⁷ și ar putea crește pentru mai multe situri de stocare în cazul în care capacitatea este extinsă și autorizațiile sunt modificate.

Proiectele de stocare ale UE, pentru care a fost introdusă o cerere de autorizare, ar putea furniza 15,6 milioane de tone de CO₂ în capacitate de injectare, astfel cum se ilustrează în tabelul 5 de mai jos.

³² Site-ul web al Agenției Daneze pentru Energie – [Publicatii, stiri si analize privind CSC](#) – Decizie privind aprobarea planului de stocare și permisiunea de stocare a dioxidului de carbon la Nini A (Nini West) offshore Danemarca, Licența C2023/01.

³³ Site-ul web al Energiei – [Prinos CO₂](#).

³⁴ Pe baza volumului maxim de stocare împărțit la perioada de injectare menționată în proiectul de autorizare de stocare. Proiectul Prinos prevede două faze, cu o capacitate maximă de injectare de 1 milion de tone pe an în prima fază și de 3 milioane de tone pe an în a doua fază. Autorizația acoperă faza 1, ceea ce explică discrepanța față de capacitatea de injectare prevăzută a Greciei, menționată în tabelul 1.

³⁵ Site-ul web al [proiectului Porthos](#).

³⁶ Site-ul web al Agenției pentru Întreprinderi din Țările de Jos – [Permisul de stocare Porthos](#).

³⁷ Conform articolului 9 punctul 3 din Directiva 2009/31/CE, autorizația de stocare trebuie să conțină cel puțin „cerințele referitoare la operația de stocare, cantitatea totală de CO₂ autorizată a fi stocată geologic, limitele de presiune ale rezervorului, precum și debitele maxime de injectare și presiunea maximă”.

Tabelul 5 – Situri de stocare pentru care s-a depus o cerere de autorizatie de stocare.

Sit de stocare pentru care a fost introdusă o autorizatie	Stat membru	Anul în care se preconizează că va începe exploatarea	Capacitatea estimată de injectare (milioane de tone de CO ₂ pe an)
Nini Main și Est	Danemarca	2029 ³⁸	0,86 ³⁹
Ravenna	Italia	2030 ⁴⁰	3,85 ⁴¹
L04-A	Țările de Jos	2029 ⁴²	1,6 ⁴³
L09-FF	Țările de Jos	⁴⁴ circa 2031	2,7 ⁴⁵
L10-ALBE	Țările de Jos	2030 ⁴⁶	3,84 ⁴⁷
K14-FAFC	Țările de Jos	2027 ⁴⁸	1,7 ⁴⁹
Q16-FA	Țările de Jos	2030 ⁵⁰	1,03 ⁵¹
			15,6

³⁸ Astfel cum se menționează în cererea de autorizatie de stocare.

³⁹ Pe baza volumului maxim de stocare și a perioadei de injectare menționate în cererea de autorizatie de stocare.

⁴⁰ Astfel cum se menționează în cererea de autorizatie de stocare.

⁴¹ Pe baza volumului maxim de stocare și a perioadei de injectare menționate în cererea de autorizatie de stocare.

⁴² Astfel cum se menționează în cererea de autorizatie de stocare.

⁴³ Pe baza volumului maxim de stocare și a perioadei maxime de injectare menționate în proiectul de autorizatie de stocare.

⁴⁴ Astfel cum se menționează în cererea de autorizatie de stocare.

⁴⁵ Pe baza volumului maxim de stocare și a perioadei de injectare menționate în cererea de autorizatie de stocare.

⁴⁶ Astfel cum se menționează în cererea de autorizatie de stocare.

⁴⁷ Pe baza volumului maxim de stocare și a perioadei de injectare menționate în cererea de autorizatie de stocare.

⁴⁸ Astfel cum se menționează în cererea de autorizatie de stocare.

⁴⁹ Pe baza volumului maxim de stocare împărțit la perioada de injectare menționată în proiectul de autorizatie.

⁵⁰ Site-ul web al ONE-Dyas – [Stocarea CO₂](#).

⁵¹ Pe baza volumului maxim de stocare și a perioadei de injectare menționate în cererea de autorizatie de stocare.

4.3 Proiecte de stocare ale UE recunoscute ca proiecte strategice „zero-net”

Articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1735 afirmă că „Statele membre acordă statutul de proiecte strategice «zero net» proiectelor de stocare a CO₂ care îndeplinesc cumulativ criteriile următoare”:

(a) *situl de stocare a CO₂ este situat pe teritoriul Uniunii, în zonele economice exclusive sau pe platoul continental al acesteia, în sensul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS);*

(b) *proiectul de stocare a CO₂ contribuie la realizarea obiectivului prevăzut la articolul 20;*

(c) *pentru proiectul de stocare a CO₂ a fost depusă o cerere de obținere a autorizației pentru stocarea geologică sigură și permanentă a CO₂ în conformitate cu Directiva 2009/31/CE.*

Orice proiect de captare a CO₂ legat de un proiect de stocare a CO₂ care îndeplinește criteriile menționate la primul paragraf și orice proiect de infrastructură conex de transport al CO₂ necesar pentru transportul CO₂ capturat este, de asemenea, recunoscut drept un proiect strategic «zero net».

Începând cu luna februarie 2026, statele membre au recunoscut următoarele proiecte de stocare a CO₂ ca fiind proiecte strategice „zero net”:

- Situl de stocare aferent proiectului ACCSION (Danemarca)
- Situl de stocare ANRAV-CCUS (Bulgaria)
- Un potențial sit de stocare în cadrul proiectului CO₂ Hub Northern Denmark (Danemarca)
- Proiectul CO₂ Storage Kalundborg (Danemarca)
- Situl de stocare Greenstore (Danemarca)
- Siturile de stocare P18-2 și P8-4 (Țările de Jos)
- Siturile de stocare K14, L04-A și L10 (Țările de Jos).

Această listă nu include toate proiectele de stocare din UE despre care se preconizează că vor contribui la obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare. Statele membre ar trebui să recunoască de urgență proiectele strategice „zero net” pentru a accelera ritmul implementării acestora și pentru a atinge obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare.

5 SPRIJIN ÎN CADRUL PROGRAMELOR DE FINANȚARE NAȚIONALE ȘI ALE UE

5.1 Contribuția Fondului pentru inovare

Începând din martie 2026, Fondul pentru inovare sprijină 60 de proiecte de captare, transport și stocare sau utilizare a CO₂, cu o finanțare sub formă de granturi angajată în valoare de aproximativ 6,65 miliarde EUR. Capacitatea de injectare de CO₂ este finanțată în mod direct prin intermediul unor granturi în valoare de 630 de milioane EUR destinate unui număr de șase proiecte de stocare de CO₂, cu lanț complet de CSC, care se preconizează că vor intra în funcțiune până în anul 2030⁵². Se preconizează că aceste proiecte, enumerate în tabelul 6, vor furniza aproximativ 7 milioane de tone de capacitate de injectare de CO₂, echivalentul a 20 % din obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare.

33 dintre proiectele de captare a CO₂ finanțate în cadrul portofoliului Fondului pentru inovare ar necesita o capacitate anuală de injectare de 25,3 milioane de tone de CO₂ în siturile de stocare, echivalentul a 50% din cererea necesară pentru atingerea obiectivului anual de injectare al UE. Începând cu anul 2020, în total, au fost depuse cereri pentru sprijin din partea Fondului de inovare în numele a peste 100 de proiecte de captare a CO₂. În cadrul acestor proiecte, peste 80 de milioane de tone pe an ar urma să fie captate pentru stocare permanentă în UE.

⁵² Printre acestea se numără proiecte pentru care au fost semnate granturi și proiecte invitate să pregătească acorduri de grant. Șase proiecte din cadrul Fondului pentru inovare referitoare la stocarea de CO₂ și acoperind lanțul complet de CSC ar trebui să contribuie în mod direct la dezvoltarea siturilor de stocare în UE până în 2030: ANRAV-CCUS, Danube Removals, Greensand Future, HuCCSAr, LaunchStores și TarraCO₂-Storage. O descriere a proiectelor din cadrul Fondului pentru Inovare poate fi consultată pe [site-ul web al Comisiei](#).

Tabelul 6 – Proiecte selectate în cadrul Fondului pentru inovare (inclusiv proiecte-pilot și proiecte invitate să pregătească acorduri de grant) și care contribuie la obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare prin finanțarea directă a instalațiilor de stocare.

Proiect	Stat membru	Anul în care se preconizează că va începe exploatarea	Capacitatea estimată de injectare (milioane de tone de CO₂ pe an)
ANRAV-CCUS	Bulgaria	2028	0,78
Danube Removals	Ungaria	2027	0,57
Greensand Future	Danemarca	2025	0,3
HuCCSar	Polonia	2028	0,005
LaunchStores	Țările de Jos	2029	3,3 ⁵³
TarraCO ₂ -Storage	Spania	2030	2
			7

⁵³ Site-ul web al [proiectului LaunchStores](#). Proiectul LaunchStores acoperă două situri de stocare a CO₂ offshore: L04-A și K14-FAFC Această cifră reprezintă volumul maxim de stocare împărțit la perioada de injectare menționată în proiectele de autorizații de stocare L04-A și K14-FAFC (a se vedea tabelul 5). Proiectul prevede o capacitate maximă de injectare de 5 milioane de tone de CO₂ pe an și o capacitate medie de injectare de 3,3 milioane de tone de CO₂ pe an.

5.2 Contribuția Mecanismului pentru interconectarea Europei - Energie

Între 2014 și 2024, proiectele de rețele de CO₂ au solicitat o finanțare totală de aproximativ 2,7 miliarde EUR prin intermediul cererilor de propuneri din cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei - Energie. Cuantumul total al finanțării dedicate proiectelor, pentru studii sau lucrări de implementare, pentru care s-a semnat un acord de grant în această perioadă, a fost de peste 974 de milioane EUR, fiind acordat unui număr de 20 de proiecte de infrastructură de transport și stocare a CO₂.

- În cadrul cererii de propuneri din anul 2021, proiectele au solicitat o sumă de 10,6 milioane EUR și au primit 4,2 milioane EUR.
- În cadrul cererii de propuneri din anul 2022, proiectele au solicitat o sumă totală de 355 de milioane EUR și au primit 159 de milioane EUR.
- În cadrul cererii de propuneri din anul 2023, proiectele au solicitat o sumă totală de 941 de milioane EUR și au primit 480 de milioane EUR.
- În cadrul cererii de propuneri din anul 2024, proiectele au solicitat o sumă totală de 1,1 miliarde EUR și au primit aproximativ 250 de milioane EUR.

5.3 Contribuția Mecanismului de redresare și reziliență

Mecanismul de redresare și reziliență va sprijini prima fază a proiectului de stocare Prinos, situat în nordul Greciei. Prin urmare, acest program va contribui la realizarea obiectivului anual al UE privind capacitatea de injectare.

5.4 Contribuția programului Orizont Europa

Clusterul 5 privind clima, energia și mobilitatea din cadrul programului Orizont Europa a finanțat 11 proiecte privind gestionarea industrială a carbonului în perioada 2021-2024, în valoare totală de 141,5 milioane EUR. Prin programele sale de lucru pentru anul 2025 și pentru perioada 2026-2027, clusterul 5 intenționează să finanțeze 20 de proiecte privind gestionarea industrială a carbonului în valoare de 126 de milioane EUR.

5.5 Contribuții din partea statelor membre

Finanțarea din partea statelor membre joacă un rol esențial în asigurarea viabilității financiare a proiectelor CSC. Finanțarea din partea statelor membre a reprezentat un procent de 14 % din ponderea investițiilor publice în cercetare, dezvoltare și inovare (C&D&I) în tehnologiile CUSC,

în cadrul OCDE pentru perioada 2014-2024⁵⁴. Trei exemple ilustrează importanța sprijinului acordat de statele membre pentru implementarea CSC.

Danemarca sprijină implementarea CSC prin intermediul a trei programe de finanțare: Fondul CUSC [8,6 miliarde de coroane daneze (DKK) sau 1,15 miliarde⁵⁵ EUR], Fondul NECCS (2,6 miliarde DKK sau 348 de milioane EUR) și Fondul CSC (26,8 miliarde DKK sau 3,7 miliarde EUR) pentru un pachet financiar total de aproximativ 38 de miliarde DKK sau 5,1 miliarde EUR.

În Franța, principalul program de finanțare pentru sprijinirea proiectelor CSC este „Appel d’offres – Grands Projets Industriels de Décarbonation”, deschis proiectelor foarte mari de decarbonizare industrială pentru instalațiile care funcționează în cadrul EU ETS⁵⁶. Programul este deschis și altor tehnologii decât CSC și dispune de un buget total de 1 miliard EUR.

În Țările de Jos, programul de subvenții SDE++ sprijină proiectele CSC. Finanțarea maximă disponibilă între 2020 și 2023 a fost de 2,1 miliarde EUR în anul 2020, de 6,7 miliarde EUR în anul 2021 și de 2 miliarde EUR în anul 2023 pentru proiectele CSC. Aceste cifre reprezintă cuantumul maxim al subvenției pe care îl pot primi proiectele CSC pe o perioadă de 15 ani. Finanțarea efectivă depinde de diferența dintre costul proiectelor și prețul EU ETS și se preconizează că va fi mai mică.

⁵⁴ Observatorul pentru tehnologii energetice curate: [Captarea, utilizarea și stocarea dioxidului de carbon în Uniunea Europeană – Raport de situație pe anul 2024 privind dezvoltarea tehnologică, tendințele, lanțurile valorice și piețele](#) – Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene.

⁵⁵ Banca Centrală Europeană; Pagina principală; Statistici; [Cursul de schimb EUR/DKK începând cu data de 26 noiembrie 2025](#).

⁵⁶ Ministerul Economiei și Finanțelor din Franța; Pagina principală; Spațiu dedicat întreprinderilor ; [Appels à projets et à manifestations d’intérêt Grands projets industriels de décarbonation 2024](#).

6 SITUAȚIA ÎN 2025 ȘI ETAPELE URMĂTOARE

Pe scurt, peste 20 de proiecte de stocare a CO₂ sunt în prezent în curs de dezvoltare pe teritoriul UE. Au fost deja eliberate autorizații de stocare pentru situl Greensand din Danemarca, pentru situl Porthos din Țările de Jos și pentru situl Prinos din Grecia. Șapte proiecte adiționale de stocare a CO₂ au solicitat autorizații de stocare în UE. În total, aceste proiecte ar putea aduce o contribuție de peste **19 milioane de tone pe an** în ceea ce privește capacitatea de injectare de CO₂. Se preconizează că mai multe proiecte vor solicita autorizații de stocare în următorii ani.

Cifrele NECP revizuite indică faptul că aportul proiectelor cunoscute de captare a CO₂ de pe teritoriile statelor membre s-ar putea ridica la cel puțin **35 de milioane de tone** de CO₂ pe an până în 2030, cu o capacitate totală de injectare de **27,1 milioane de tone** de CO₂ pe an până în 2030. În anul 2024, rapoartele transmise de statele membre în temeiul articolului 21 au indicat cifre mai ridicate. Aceste rapoarte au arătat că proiectele de stocare din UE ar putea dezvolta o capacitate de injectare de **până la 33,1 milioane de tone** de CO₂ pe an până în anul 2030.

Cifrele agregate privind capacitatea de injectare a proiectelor de stocare descrise în planurile celor 44 de entități obligate din iunie 2025 se ridică la **maximum 29 de milioane de tone** în ceea ce privește capacitatea de injectare de CO₂.

Această cerere potențială va fi sprijinită de Fondul pentru inovare cu o cantitate de **25,3 milioane de tone** de CO₂ captat pe an. Cu toate acestea, începând din 2020, peste 100 de proiecte individuale de captare a CO₂ situate în SEE au solicitat finanțare din Fondul pentru inovare fără a fi selectate. Cumulată, contribuția acestor proiecte suplimentare ar reprezenta echivalentul unui volum de captare de **peste 80 de milioane de tone** de CO₂ pe an și ar necesita o capacitate de injectare corespunzătoare. Dezvoltarea proiectelor de stocare a CO₂ în UE trebuie să se accelereze pentru a putea răspunde cererii din partea emițătorilor industriali și pentru a atinge obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare.

În temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1735, orice proiect de stocare a CO₂ situat în UE și care contribuie la obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare, alături de infrastructura necesară pentru captarea și transportul de CO₂ corespunzătoare, trebuie recunoscut de statele membre drept proiect strategic „zero net”. Emițătorii industriali care au în vedere utilizarea CSC ca traiectorie de decarbonizare ar trebui să își informeze autoritățile naționale, astfel încât cererea lor de capacitate de injectare să poată fi inclusă în rapoartele anuale ale statelor membre. Odată recunoscute ca proiecte strategice „zero net”, acestea trebuie să primească statutul de proiecte de cea mai mare importanță națională posibilă și trebuie tratate în consecință în cadrul procedurilor de autorizare. Procedura de autorizare nu depășește 18 luni pentru toate autorizațiile necesare pentru exploatarea unui sit de stocare în conformitate cu Directiva 2009/31/CE, în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) 2024/1735.

Articolul 6 alineatul (7) din Regulamentul 2024/1735 prevede că statele membre trebuie să pună la dispoziția tuturor autorităților competente și a punctelor unice de contact suficiente resurse

umane, financiare și tehnice pentru a asigura proceduri simplificate de autorizare pentru proiectele de captare și stocare a dioxidului de carbon.

7 CONCLUZIE

Multe proiecte de stocare a CO₂ înregistrează progrese rapide în întreaga UE și se preconizează că vor contribui la atingerea obiectivului anual al UE privind capacitatea de injectare. Se preconizează o creștere rapidă a capacității de stocare în următoarele luni și în următorii ani. Sunt necesare în continuare eforturi semnificative din partea tuturor actorilor, în special din partea celor 44 de entități obligate, pentru a atinge obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare. Acest obiectiv este atât realist, cât și ambițios. Acesta poate fi îndeplinit dacă proiectele de stocare sunt dezvoltate într-un ritm eficient.

Majoritatea siturilor de stocare a CO₂ planificate sunt concentrate în continuare în zona Mării Nordului, în timp ce câteva state din sudul și estul Europei intenționează să dezvolte situri atât pentru stocarea, cât și pentru captarea de CO₂. Planurile trimise de cele 44 de entități obligate nu detaliază încă noile cifre privind capacitatea de injectare asociate noilor situri de stocare. Din perspectiva industriei și a investitorilor, este esențial să fie îmbunătățită raportarea realizată de către statele membre și de către entitățile obligate pentru a putea avea o imagine de ansamblu mai clară și a susține investițiile în captarea de CO₂, precum și în infrastructura necesară pentru transportul acestuia. Începând din luna iunie 2026, articolul 23 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2024/1735 va impune celor 44 de entități obligate să raporteze anual Comisiei progresele înregistrate în direcția îndeplinirii contribuției lor. Aceste rapoarte vor trebui să descrie, cât mai detaliat posibil, stadiul de dezvoltare a siturilor de stocare și vor fi făcute publice de către Comisie.

Până în luna iunie 2026, statele membre trebuie să stabilească sancțiuni eficace, proporționale și disuasive aplicabile încălcărilor de către cele 44 de entități obligate în ceea ce privește datoria lor de a contribui la obiectivul anual al UE privind capacitatea de injectare, în temeiul articolului 23 alineatul (13) din Regulamentul (UE) 2024/1735. Aceste sancțiuni vor stimula cele 44 de entități obligate să dezvolte noi proiecte de stocare a CO₂ în UE și să completeze rezerva de proiecte existentă. Obligațiile în materie de contribuție și de raportare aferente celor 44 de entități obligate vor oferi industriilor o traiectorie clară a evoluției prevăzute a ofertei de capacități de stocare și injectare de CO₂ și vor sta la baza deciziilor privind utilizarea captării și a stocării dioxidului de carbon. Vor fi necesare măsuri suplimentare la nivel național, precum schemele de finanțare a decarbonizării industriale, pentru a sprijini în continuare dezvoltarea proiectelor privind siturile de stocare și pentru a contribui la atingerea obiectivului anual al UE privind capacitatea de injectare.

Până la 30 iunie 2027, Comisia va prezenta un raport privind progresele înregistrate în statele membre (articolul 21) și de către entitățile obligate [articolul 23 alineatul (6)]. Pe această bază, Comisia va evalua, printre altele, și situația pieței în ceea ce privește capacitatea de injectare, va oferi o imagine de ansamblu a răspândirii geografice a siturilor de stocare planificate și va evalua dacă este necesar să fie introdus un obiectiv pentru anul 2040 sau mai devreme, după caz, în temeiul articolului 20 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1735.